

ГРИГОРОВИЧ Дмитро Павлович (25. 01(06. 02). 1887, Київ — 26. 07. 1938, Москва) — авіаконструктор. Закін. Київ. політех. інститут (1909). Від 1912 — тех. дир. заводу 1-го Рос. товариства повітроплавання. Опублікував низку статей у ж. «Вестник воздухоплавания», зокрема в 1911 — «Очередные задачи авиации» (№ 2), «Эволюция аэроплана на третьей международной выставке воздушного передвижения в Париже» (№ 21-22, 23); в 1912- «Программа русского конкурса военных аэропланов» (№ 6-7), «Гидроаэропланы» (№ 12). У 1913 сконструював свій перший літаючий човен М-1. Після спорудження експериментал. М-2, -3, -4 створив літаючий човен М-5 (перший бойовий виліт здійснив 12 квітня 1915, серійне виробництво тривало до 1923, всього збуд. бл. 300 машин). 1916 сконструював літаючий човен М-9, що мав на озброєнні гармату, та перший у світі гідролітак-винищувач М-11. Від липня 1917 — власник авіабуд. заводу в Севастополі, який після більшов. перевороту був націоналізований. 1922 повернувся до Москви, де отримав завдання на проектування мор. розвідника М-22. У жовтні 1923 за його участі спроектовано перший рад. винищувач І-1, а через рік — І-2, який (разом із І-2 біс) випускався серійно (понад 200 машин). Наприкінці 1924 переїхав до Ленінграда. На заводі «Червоний

льотчик» організував відділ мор. дослід. літакобудування (1927 переведений до Москви й перетворений на дослід. відділ № 3). У вересні 1928 заарешт. за звинуваченням у «шкідництві». Протягом 1929-31 працював у ЦКБ-39 ОГПУ разом із М. Полікарповим. У квітні 1930 вони створили винищувач І-5, який випускався серійно (бл. 800 машин); були сконструйовані також двоміс. винищувач ДІ-3, штурмовики ЛШ, ТШ-1, ТШ-2, ШОН, бомбардувальники ТБ-5 і МДР-3, винищувач І-7 (І-З). Останній у 1933-35 випускався серійно (70 машин). 1934 Г. запустив у серію новий гармат. винищувач ІП-1 (ДГ-52), однак незабаром його виробництво було повністю припинено через погані штопорні характеристики і невдалу конструкцію гармат. Навесні 1936 ОКБ Г. припинило своє існування. Один із останніх проектів конструктора — розвідник-бомбардувальник ДГ-58Р (1937). Після хвороби та передчас. смерті Г. його ОКБ очолив О. Сільванський — зять Л. Кагановича. Загалом Г. створив 80 літаків різноманіт. типів; під його керівництвом працювали С. Корольов, С. Лавочкін, М. Камов, В. Шавров, які згодом стали відомими конструкторами авіац. і ракет. техніки; він також очолював каф. конструкції літаків Моск. авіац. інституту.

Рекомендована література

1. Федоров М. Создатель гидросамолетов // Техника и вооружение. 1973. № 2;
2. Шавров В. Б. 90 лет со дня рождения Д. П. Григоровича // Из истории авиации и космонавтики. Москва, 1973. Вып. 19;
3. Берлин И. А. 100 лет со дня рождения Д. П. Григоровича // Там само. 1983. Вып. 48;
4. Скавыш А. Создатель летающих лодок // Авиация и космонавтика. 1984. № 1;
5. Савин В. С. Авиация в Украине: Очерки истории. Х., 1995;
6. Григорович Р., Иванов В. Неизвестный Григорович // Самолеты мира. 2000. № 2.

В. В. Татарчук

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Григорович Дмитро Павлович / В. В. Татарчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27179>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).